

Тогава почноватъ изобилни години, търговията ще процъвти и челоуѣдите удовлетворително ще благоденствуватъ.

Само Турците въ това кратко време ще чезнеятъ и ще са лишавтъ отъ земи те си въ Азия, Африка и Европа, защото тѣхния звѣрски духъ никога не ще изчезни отъ тѣхъ, нито ще може да са образува потомството имъ. Цариградъ, Столицата на Турския Султанъ, ще са обладае безъ най малко крѣво-прелѣтие. Вътрѣшните междуособни мѣтежи въ турското царство до край ще го расподѣлятъ, гладъ и моръ ще доведе най послѣ тѣхното съвершенно опростание и бѣдно състояние — турците (отъ личностъ) ще погинатъ нѣй жалостно.

Въ 1770 год. ще изгубатъ всички свои сили въ Европа, после ште бждатъ принудени да са отдаличявъ въ Тунусъ Фець и Марокъ. Татарите съвсемъ ще са истребаатъ; такъвъ гладъ ште стане между тѣхъ, штото единъ други ште са поѣджатъ.